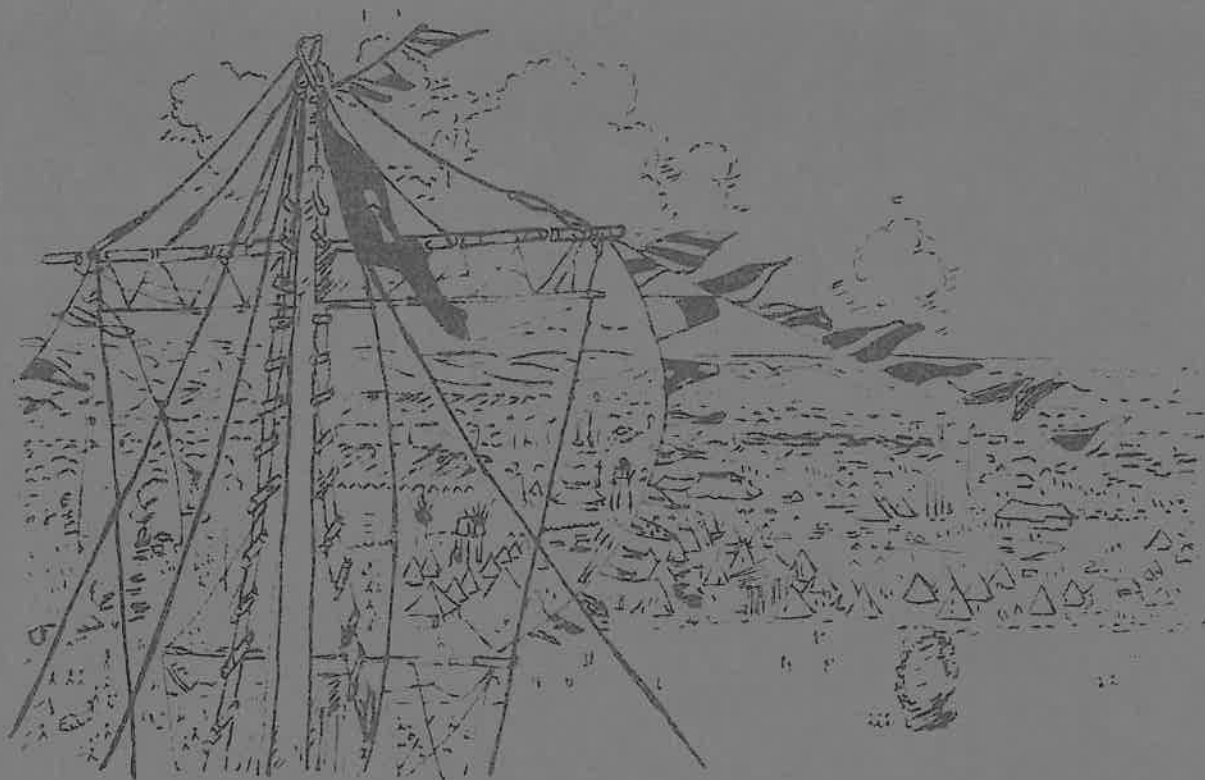

JAMBOREE

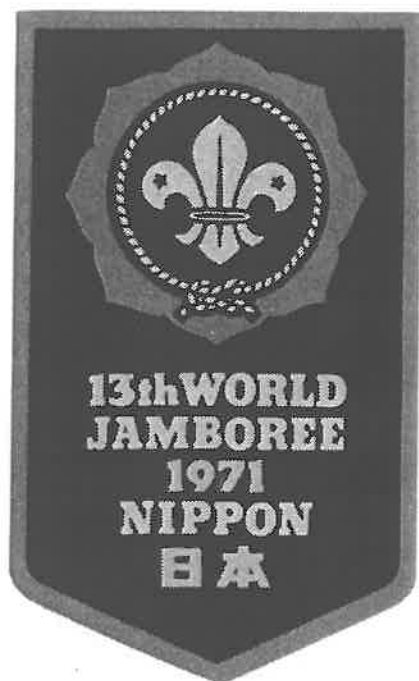

JAPAN

20 JULI - - 14 AUGUSTUS 1971.

- - - - -

Verslag

13e Wereldjamboree

1971 - Japan

INHOUD :

	blz.
The end is the beginning	1.
Vorbereidingen	2.
Wij vertrekken	3 en 4.
Eerste confrontatie met Japan	5.
Buddaha en de pantoffels	6.
Snelheid-sneeuw-stoom	7.
Klaar voor onderwater	7 en 8.
's lands weer-'s lands plu	8.
Koek en Sukiyaki	8 en 9.
Een holle maag, een volle tas	9.
Hotpennestrecken	10.
Zwembad op stellen	11.
Wij komen aan bij de heilige berg.	12 en 13.
Verskillende Jamboree-activiteiten	13 en 14.
Algemene gebeurtenissen tijdens jamboree	15 en 16.
Internationale contacten	17 en 18.
Storm--regen--modder	18 en 19.
Tokyo na de jamboree	20.
Arena-show	21.
De reis terug	21.
De Réuni	21.
Lijst van deelnemers	22.

THE END IS THE BEGINNING !

1.

Dit verslag is samengesteld uit bijdragen van de deelnemers.

The end is the beginning,....waren de woorden van Baden Powell in 1937 bij de sluiting van de wereld-jamboree in Vogelenzang.

"Sayonara"...is het alles omvattende woord, dat in een overwel- digende schittering van vuur en kleuren de deelnemers aan de dertiende wereld-jamboree met een " tot ziens " begeleidt naar Noorwegen, waar in het jaar 1975 de veertiende jamboree gehou- den zal worden.

Maar...hoevelen van al deze 22.000 verkenneren zullen dan de unie- ke kans hebben de internationale spirit van het Spel van Verken- nen in zo'n toch wel groots jamboree-gebeuren te beleven ?

Voor...hoevelen van al deze 22.000 verkenneren zal deze dertien- de jamboree zo maar een avontuur zijn geweest, dat zij niet wil- den missen?

Bij...hoevelen van al deze 22.000 verkenneren zal dit contact met duizenden jonge mensen van zoveel verschillende nationali- teiten een positieve invloed hebben op hun persoonlijke menta- le instelling ten opzichte van de negatieve krachten in de sa- menleving, waarvan zij deel uitmaken.

Was de opening.....

waarbij alle grenzen, alle politieke verwickelingen en alle partijstelsels mét de kleuren van de lands- vlaggen als sneeuw voor de zon wegsmolten.....

dan maar een zeepbel ?

Was het deelnemen aan elkaars godsdienst-oefeningen.....

Was het leren begrijpen van elkaars zeden en gewoonten.....

Was het ontdekken van het gezamenlijk streven van scouting.....

dan maar een zeepbel ?

Was die sluiting

welke explodeerde in een imposant vuurwerk en in een niet meer willen loslaten van wat je in tien dagen met z'n allen verwoven hebt.....

dan maar een zeepbel ?

Was deze dertiende wereld-jamboree opgebouwd uit een aantal zeepbellen, welke nu stukgesprongen-en van geen betekenis meer zijn ?

Door....hoevelen van al deze 22.000 verkenneren zal het

" The end is the Beginning "

begrepen en verstaan worden ?

En...hoe staat het nú...bijna een half jaar later met de Neder- landse deelnemers aan deze dertiende WERELD-JAMBOREE ??

V O O R B E R E I D I N G E N J A M B O R E E 1 9 7 1 .

De eerste kennismaking tussen de leden van het jamboree-contingent en hun ouders vindt plaats in Utrecht op zaterdag dertien februari 1971.

Na de vertoning van een serie dia's over wat ons in Japan te wachten staat benutten de ouders de kans over de nog aanwezige duisterheden vragen te stellen.

Het eerste weekend met het jamboree-contingent wordt vastgesteld op drie en vier april.

Plaats van handeling: O M M E N .

T i j d e n s d i t e e r s t e w e e k e n d w o r d t o m een beetje aan elkaar te wennen eerst flink gesport.

De patrouilles worden voorlopig ingedeeld.

Films over Japan onthullen de zeden en gewoonten van het volk. Wij buigen ons over een ontwerp van een toegangspoort tot het nederlandse kamp.

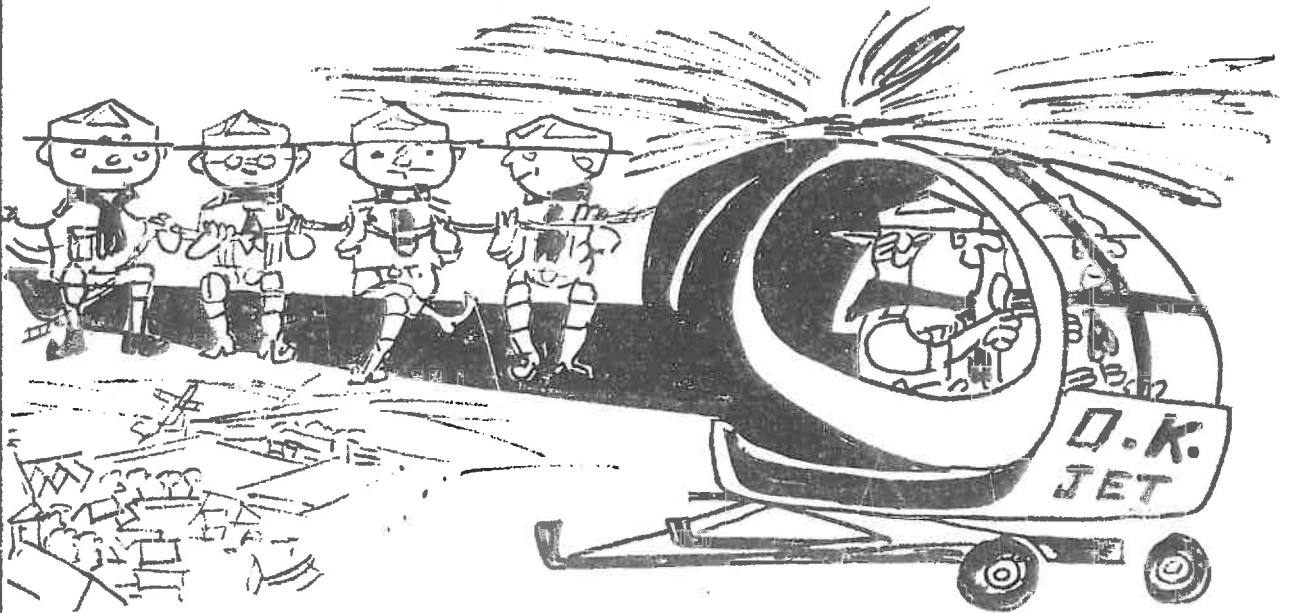
T i j d e n s h e t t w e e d e w e e k e n d , d a t op 22 en 23 mei te Lunteren plaats vindt lopen wij een Adventure-Trail, zien wij opnieuw dia's over Japan, wijden wij tijdens een kampvuur het Jamboree-liederenboek in, beoefenen wij sport en E.H.B.O.

T i j d e n s h e t d e r d e w e e k e n d , d a t in Overasselt wordt gehouden pionieren wij de toegangspoort, een paraboloïde.

Wij oefenen voor ons aandeel in de arena-show, hopman Derksen controleert de vaccinaties.

Tenslotte beproeven wij het koken op houtskoolkacheltjes.

Na de laatste informatie is het een " tot ziens " op dinsdag 20 juli, de datum van ons vertrek naar het verre Oosten.

W I J V E R T R E K K E N

.....als je op reis gaat hoort dit er nu eenmaal bij !

De hoofdstad van de provincie "Noord-Brabant" is de plaats van deze "happening".

In de simpele stationsrestaurant komen wij---de nederlandse deelnemers aan de dertiende wereld-jamboree---bijeën, uit alle windstreken van ons kleine land aangevoerd,.... met de auto en met de trein.

De lederverwerkende industrie wenst ons op reclame-technische wijze een goede reis.

Krantenmensen proberen óns te laten zeggen, wat zij graag willen horen.

Tegen de flanken van een monumentale uit steen gehouwen leeuw poseren wij ten behoeve van een aantal precies dezelfde prentjes.

En dan.....per bus in zuidelijke richting, naar het Brusselse vliegveld Zaventem.

En dan.....per O.K.-Jet nog verder in zuidelijke richting naar Kuwait, waar wij na een vlucht van zes uur, in een broeiende , nachtelijke hitte de trap van het vliegtuig afdalen.

De hitte, de duisternis, de eerste confrontatie met het "Oosten" geven aan onze stemming "iets" van dat onpeilbaar mysterieuse.

Een reclame van coca-cola is het enige, dat ons nog even aan onze westerse wereld herinnert.

En dan.....met een snelheid van 1000 km. per uur in Z.O. richting naar . . . Bombay.

De nacht maakt plaats voor de dag. De zon kleurt het wolkende onder ons afwisselend rood, groen of oranje.

De steward en de stewardessen uit Tsjecho-Slowakije komen op een hoogte van 30000 voet tegemoet aan alle wensen van het inwendige van 165 padvindere uit Amerika, Denemarken, Luxemburg, Turkije, België en Nederland.

De bordjes " Fasten your belts " lichten op.

Een ingehouden spanning grijpt om zich heen en maakt zich van ons meester.

Met een daverende klap ontsluit zich het landingsgestel.

Nog enkele minuten, welke uren schijnen en dan.....

landen wij.

Het is warm, vochtig, vies.

De weeë stank van walmende kleren, dampende startbanen, smerig ruikende toiletten belemmeren de ademhaling.

Koelinstallaties zijn buiten werking, frisdranken niet te drinken.

En dan.....wegwezen uit Bombay, via Singapoer en Manilla naar ons einddoel Tokyo.

Wij gespen de riemen vast.

Weer die beklemmende spanning.

Door de vliegtuigraampjes is nog niets van land te bespeuren.

Alleen maar wolken, waarin de zon met bundels stralen de wonderlijkste tinten tovert.

Het landingsgestel is nog steeds niet los.

Tergend langzaam glijdt de O.K.-Jet in de richting van Tokyo International Airport.

Wij houden de adem in.

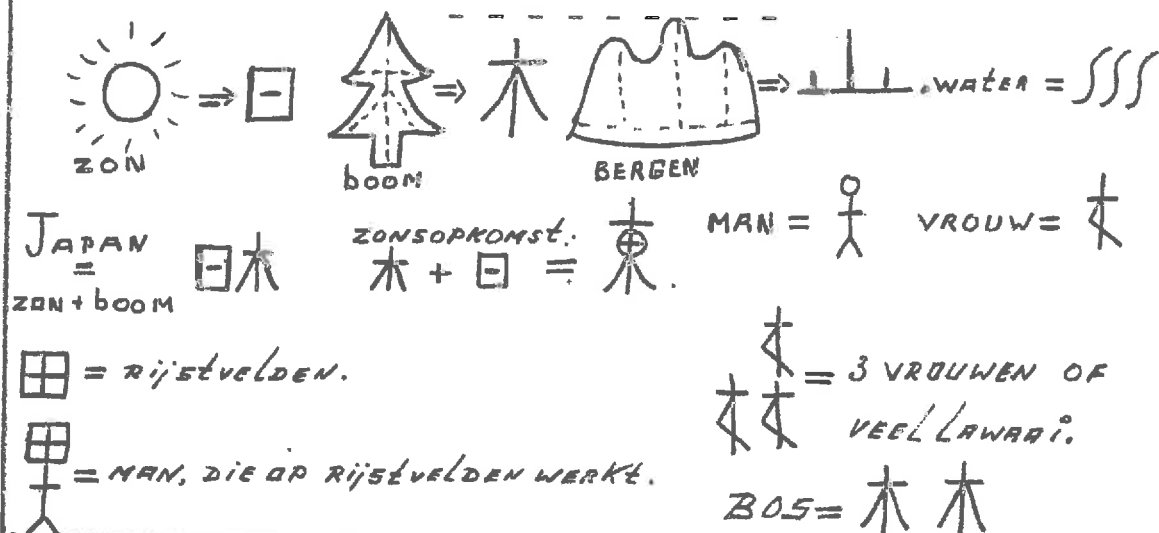
Nevel en mist belemmeren elk zicht op de aarde.

Eindelijk...het landingsgestel klapt open.

Een zucht van verlichting gonst door het vliegtuig.

Een gejuich en applaus stijgen op als " onze " O.K.-Jet vaste grond onder de wielen krijgt, de remmotoren inschakelt, rustig uitloopt en tot stilstand komt.

Wij zijn in TOKYO !!

D E

E E R S T E

C O N F R O N T A T I E

M E T

J A P A N

- ...Toyo Airport... Hopman Smit zoekt naarstig naar zijn aardappelschilmesjes. Ondertussen wordt de lengte van de diverse dolken en messen door de douaniers gemeten. Hopman Smit zoekt verder, de douaniers kijken toe. De aardappelschilmesjes zullen ongecontroleerd hun reis vervolgen.
- ...Haneda Hotel... Uitzicht op zee, een licht ontbijt, gangtapijt, dat de indruk bevestigt, dat je nog wat zweverig bent van de reis. Thee met citroen, een apart soort luciferdoosjes. Is dit Japan?
- ...Hankyu Express. Onze reisleider Mr. Fujiwara praat honderduit. We rijden naar Tokyo. Havens, industrie, watervervuiling, autosnelwegen, verkeersopstoppingen. Dromerig laten we alles op ons afkomen.
- ...Hokke Club... Tijd om echt te dromen hebben we (nog) niet. Uitstappen, spullen pakken en je installeren in een stoel of op de grond, wachtend op een kamer. Het wachten duurt lang, de oogleden worden zwaarder. In de vreemdste bochten gewrongen wordt er geslapen. Is dit Japan?
- ...Ueno... Tokyo's wijk Ueno is al ver uitgestorven. Vreemd zo'n eerste kennismaking met een wereldstad in de avonduren. Taxi's alom voor 130 Yen, bootjes op een verlichte vijver, worstelwedstrijden, feestelijke en kleurrijke gebeurtenissen rondom het oogstfeest, een modern warenhuis, waar twee japanse dames de rolleerende leuning van de roltrap constant met een lap schoonvegen, brede straten, onleesbare opschriften. Dit is Japan.
- ...Hokke Club... En dan opnieuw de Hokke Club, een warm bad, kimono aan, luieren bij de televisie, de hele dag door een keur aan programma's, de ansichtkaartenautomaat, die van streek raakt door zoveel belangstelling en plots een lichte aardbeving, die de nachtrust verstoort.
- Ja, dit is Japan !

Vrijdag 23 juli.

6.

B U D D H A E N D E P A N T O F F E L S .

Na in de Hokke Club Inn gewekt te zijn, krijgt het Nederlandse contingent een aardschok te verwerken. En dat op je nuchtere maag. Bekomen van de eerste schrik staan we allemaal ineens op de gang, hoewel we toch voor geen kleintje vervaard zijn. Dat zal later wel blijken.

Na het ontbijt vertrekken we per bus naar Kamakura. Onderweg stoppen we om onze maag op te halen aan de inhoud van blikjes cola en sinas.

In de bus leren wij de fransen hoe een " shaggie " te draaien: erg gemakkelijk en de mooiste vormen sigaretten komen er uit.

Tegen de middag komen we in Kamakura aan, waar wij het bekende Buddhabbeeld met een bezoek vereren.

Alvorens het heilige gebied te betreden wassen wij onze handen. Voor tienyen mogen we Buddha's ziel, binnen in het beeld bekijken. Dit is een klein beeldje in het (van binnen uit gezien)

holle hoofd.

Na Kamakura maken we voor het eerst kennis met de Japanse eetstokjes. In het begin hebben we nog al wat problemen met het naar binnen werken van de rijst.

In plaats van een boottocht over het Ashi-meer bezoeken wij twee zwavelbronnen, waar het erg naar rotte eieren stonk. Het water, dat door deze bronnen loopt, wordt naar in de buurt zijn de herbergen geleid. Wij vernemen, dat in Japan, gedurende de vier seizoenen, 900 soorten vis gegeten worden.

In de Sanmai-so Inn, waar we de nacht doorbrengen ervaren de Japanners, dat de Nederlanders gewend zijn (letterlijk !) op grote voet te leven. Want de pantoffels (slippers) zijn voor onze voeten te klein en in aller ijl moeten grotere maten aanrukken.

Voor het diner nemen we een bad, waarna iedereen --in kimono-- aan tafel gaat.

De amusements-boxen in de herberg zijn deze avond een geliefde tijdspassing.

Zaterdag 24 juli.

7.

S N E L H E I D - - S N E E U W - - S T O O M .

Eerst de drukte van de stad, en dan een enorme rust. Toch ga je met een snelheid van zo'n 200 km. per uur. Slechts een enkele maal stopt hij en voor je er erg in hebt ga je alweer zo'n 200 km. Een meisje met koffie en " machi ", cola en broodjes. Zachte stoelen met tafeltjes, een luxe in de supersnelle express-trein, die ons in een uur of drie zo'n slordige 600 km. verder brengt. Dan stap je uit een koele trein ineens weer in het drukke stadsleven met een temperatuur van zo'n 30 graden. In een hoge televisie-toren zie je dan hoe vervuild deze stad eigenlijk is.

Nagoya, de tweede stad van wereldomvang, waar we kennis mee maken.

Een groep Japanse padvindders en een fotograaf, die zijn plaatjes van ons wil schieten. Het eerste teken van "wereldbroederschap" tussen de zes-baans autowegen.

Dan nog een stukje Japanse folklore samen met het moderne Japan

Een tempel met een lift.!!

In een snoeptent kan je een gekleurde sneeuwbal kopen, .. en dat bij een temperatuur van 30 graden.

Na deze oase wordt je dan ineens gegrepen door het leven van het moderne Japan.

Met een bus, die zich een weg baant door het drukke verkeer naar een onderaards station, waar een trein voor het volgende stuk van de reis je weer meeneemt.

Deze keer een iets minder snelle, maar wel comfortabeler trein.

Nu op weg naar ...Toba.

In de trein weer een meisje, maar nu niet met koffie en cola. Zij biedt stoomdookjes aan. Een Heerlijke opfrisser in deze gewelddadige hitte. Met welke hitte je de trein ook instapt, ook in Japan kun je erin de stromende regen weer uitstappen.

Een naloper van de "natte tijd", die eigenlijk al afgelopen had moeten zijn. Met een bus rij je naar het hotel met de naam: " Toba Kanko Center". Na het bad weer een echte Japanse maaltijd, met een echte parel in de soep. Na de maaltijd nog even tijd om de stad wat beter te bekijken en om eens kennis te maken met een Japans gokspel. En ook vanavond is in ons hotel ons "matje" weer gespreid.

Zondag 25 juli.

K L A A R V O O R O N D E R W A T E R !

M i k i m o t o Pearlisland. Een klein eiland met een vaste verbinding naar de wal. Een paar kleine gebouwen, waar Japanse meisjes ons het sorteren en cultiveren van parels laten zien. Ook parelduiksters zijn present. Van deene folklore naar de andere: een Shintoïstische tempel met heilige goudvissen en mensen, die een paar maal in de handen klappen, nadat ze een paar muntstukken tegen een laken gegooit hebben. In de bus verder naar Ujiyamada, waar we in de stationsrestau-

8.
ratie de maaltijd nuttigen. Een uur vrijaf en een eerste ken-
nismaking met een Japanse sport: het stokvechten. In Japan
heeft een week zeven werkdagen, want op een markt was het op
deze zondag een drukte van belang.

Daarna weer in de trein. Deze keer een minder comfortabele en
minder snelle dan de vorige.

En na een paar uur in de trein bereiken we de tweede stad van
Japan: Kyoto.

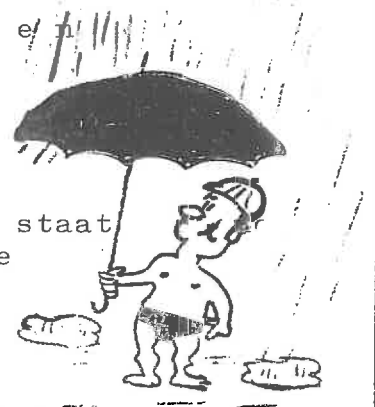
Weer een hotel met vriendelijke mensen. Japans eten, een heet
bad, matjes in de eetzaal en in de kamers.

Maandag 26 juli.

' S - L A N D S W E E R ' S - L A N D S P L U

Een zaal met 1001 gouden
beelden en in het midden die grote
Buddha. Op kousevoeten lopen we langs dit
indrukwekkende schouwspel in de Hagashi-
Honganji, een Buddhistische tempel. De
godsdienst zit de Japanners wel " hoog ",
want in de volgende tempel, die we bezoeken staat
een enorm groot altaar. In een zacht regentje
lopen we door een park met veel kleine tempel-
tjes en kaartenwinkeltjes. In het mid-
den is een grote vijver, het Golden Pavil-
joen, waarnaar het park genoemd is.

Na het eten, een uurtje vrijaf om van de vele
tempels te bekomen.

Tijdens een ommetje in de buurt, breekt hij ineens los.

Een enorme hoosbui. Maar gelukkig zijn er winkels, waar je pa-
rapluies kunt kopen. Dan weer in de bus en de rest van de op
het programma staande bouwwerken bezoeken.

Eerst gaan we naar een oud keizerlijk paleis, waar prachtig
aangeklede wassen-poppen een vergadering van het landsbestuur
uitbeelden en dit alles onder het wakend oog van Japanse mili-
tairten.

Na regen komt zonneschijn. Dit geldt ook voor Japan, zodat we
nog de heilige Sajusagendo-tuin een bezoek brengen.

Na dit bezoek rijden we terug naar onze herberg, waar we na-
tuurlijk weer van een bad genieten en daarna in kimono aan
zwartgelakte 30 cm. hoge tafeltjes de warme maaltijd gebruiken.

Dinsdag 27 juli.

K O E K E N S U K I Y A K I .

In 's werelds gootste houten bouwwerk, de Todajitempel te Na-
ra, kijkt Buddha al honderden jaren neer op degenen, die aan
zijn voeten voorbijtrekken. De invallende zonnestrallen berei-
ken slechts zijn knieën, maar de vele flitslichtjes van de
amateurfotografen ontmaskeren steeds weer een deel van zijn
gelaat, dat een gevoel van tevredenheid over zoveel belang-
stelling schijnt uit te drukken. Onder Buddhas toezien-
d oog en achter zijn rug converseren Amerikaanse en Nederlandse pad-
vindes met elkaar.

Even lui als Buddha zich laat fotograferen, laten de achthon-
derd tamme herten zich te goed doen met koeken, die bij de in-
gang van het heiligdom te koop zijn en waarvan sommigen onzer

onmiddellijk denken, dat het stroopwafels zijn en ze ook als zodanig behandelen. Buddhas tevredenheid kennen de herten echter niet. Wie ze niet voeren wil, moet maar voelen....

In de reeks japanse maaltijden wacht ons vanavond een heel bijzondere. Met vieren zitten we om de kleine tafels, waarop een soort fondustel staat. Vlees en groenten zijn op schalen gerangschikt, eieren liggen in een bakje, appels, thee en rijst completeren het geheel. De japanse dames van de herberg in Kyoto, waar we ons langzaam thuis zijn gaan voelen, komen geregeld aan elke tafel om, eenmaal goed gezeten en de kimono goed geplooid, gracieus en gedienschtig juist zoveel aanwijzingen te geven voor de bereiding van deze japanse specialiteit,..... sukiyaki....., dat het niet meer mislukken kan en je toch de kans nog krijgt om zelf wat te kokkerellen en te experimenteren.

Misschien maakt juist die vruchtbare combinatie van geholpen te worden en zelf doen deze maaltijd tot zo'n aangename.

E E N H O L L E M A A G , E E N V O L L E T A S .

Warenhuizen, marktjes, goktenten en, alle soortgelijke bouwwerken op de excursie gezien ten spijt: tempels. Dat waren de voornaamste objecten voor deze dag, waarvan het programma vermeldde: " whole day at leisure ". De goktenten en tempels moeten het overigens wel duidelijk afleggen tegen de souvenirjacht in de warenhuizen en de romantiek van de marktjes. Kilometerslange smalle pijpen, met glas overdekt en bontgekleurd, ontoegankelijk voor auto's en een domein zonder lichtreclames en etalages: dat zijn de overdekt marktjes. Beminnelijk door hun eenvoud, de geur van verse vis overal boven uit. Want vooral vis en groenten liggen er uitgesteld in vele variëteiten, een doolhof voor een westerling. En dan plotseling weer horloges en buddhabeeldjes, kimono's en lampionnen. De weeë geurtjes van de markt maken plaats voor de koelte van het moderne warenhuis. Wat op de markt niet te vinden is, is hier in overvloed. Ruimte, comfort, licht en koelte maken het aangenaam rondkijken en kopen, al gaat dat niet steeds even gemakkelijk. Als je bijv. al even naar een kendo stok zoekt en besluit te vragen, waar in de zaak je die vinden kunt, buigt de desbetreffende juffrouw gedienschtig en holt weg, enkele collega's waarschuwend. Al spoedig ben je omringd door personeel, dat je gebarentaal aandachtig volgt en even later met triomfantelijke gezichten komt aan dragen met werphengels, tennis rackets en golfsticks. Uiteindelijk kom je zo, met hen meelopend, toch terecht op de afdeling, waar je zelf het voorwerp van je keuze kunt pakken, het personeel in opperste verbazing achterlatend.

Goedkoop zijn de souvenirs meestal niet, of de hoeveelheid die we kopen is zo groot, dat menigeen moet besluiten om de hamburger of de spaghetti er vandaag maar bij in te laten schieten.

Woensdag 28 juli.

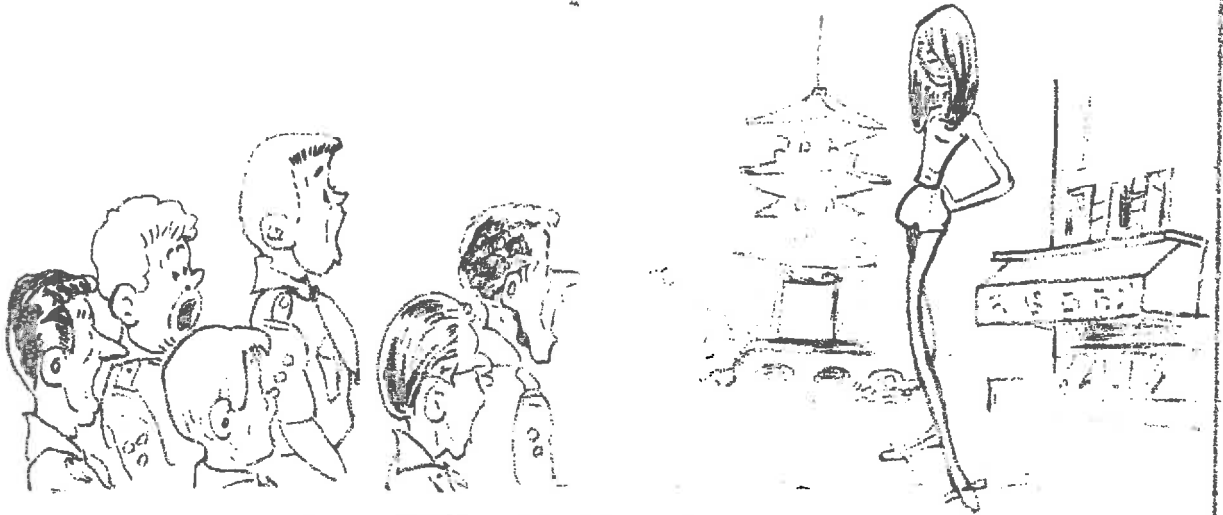
H O T P E N N E S T R E K E N .

's Morgens vertrekt de bus naar de bergen bij Kyoto, die achthonderd meter boven de zeespiegel liggen.

Op een bergtop -- de mount Hiei--848 m. hoog-- staan belangrijke Buddhatempels. Hier worden jongens tot priester opgeleid.

Reeds 1200 jaar geleden genoten beroemde priesters hier hun opleiding. Deze tempels worden daarom ook wel het " Mekka van het Buddhisme" genoemd.

Alvorens de tempel in te kunnen moeten we eerst onze handen wassen. In een soort benedenverdieping is net iemand aan het bidden. Hier mogen we heel stilletjes naar kijken. Bij de tempel hangt een grote bel met een horizontale klepel, welke het een en twintig maal moet ontgelden. Op de weg naar Lake Biwa lopen wilde apen langs de weg. Voordat we in het Biwa-meer

gaan zwemmen vertelt Fujiwara ons, dat er soms in het meer veel plankton kan voorkomen, wat er als drijfzand uitziet. Dan mag er niet gezwommen worden. Maar de goden zijn ons goed gezind en we beloven veel plezier aan het " bezetten " van roeibootjes.

Enige tijd later gaan we over de grote Biwa-brug, die 314 m. lang is. Hoewel we er helemaal niet over moeten, vindt Fujiwara, dat het zo'n mooie brug is, dat we tóch over moeten. Op het midden van de brug stoppen we en genieten van het uitzicht.

Na de maaltijd in de Shinmon-so Japanese Inn nemen we de kampregels voor de jamboree door.

Eveneens bespreken we de situatie van de hot-pants in Japan.

Een natuurliefhebbend lid van ons contingent. Jan. !? heeft er tot nu toe 92 geteld.

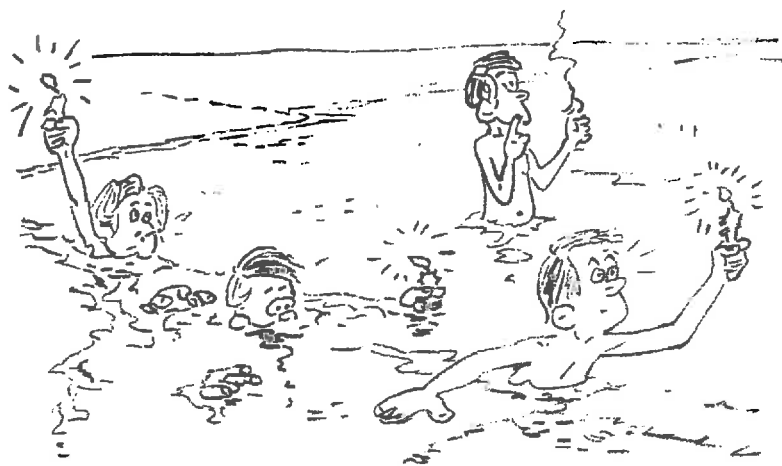
Na een lied en een praatje verdwijnen we naar onze matjes.

Z W E M B A D O P S T E L T E N .

Vandaag brengen wij een bezoek aan het Osaka-Castle. Onderweg zien we vanuit de verte nog de laatste restanten van de wereldtentoonstelling. Veel paviljoens zijn al afgebroken.

In het Osaka-Castle staan grote vitrines langs de wanden, waarin oude klederdrachten, gevechtswapens, zoals messen, sabels e.d. zijn tentoongesteld.

In de buurt van dit kasteel bevindt zich een grote hal, waar op het moment van onze aankomst kendo-wedstrijden gehouden worden. Op onze vraag of we ook zo'n bamboe-kendo-stok kunnen kopen, worden we verwezen naar een politieagent, die toestemming moet geven. (waarom ? weet niemand.) Maar in geen velden of wegen is zo'n goede man te vinden. Omdat we (nog ?) geen japons kunnen spreken en de bewoners geen engels kennen, moet de politieagent maar uitgebeeld worden. Iemand zwaait op een heftige manier met z'n arm boven het hoofd en brengt tegelijk nog jankgeluiden voort. Het gevolg is natuurlijk, dat we de politieagent niet te zien krijgen en maar eens bij iemand anders om zo'n stok gaan vragen. Toevallig spreekt deze man engels en gaat de stokken speciaal voor ons in Osaka halen.

In de bus vertelt Fuji, dat Osaka 3.4 miljoen inwoners telt en dat deze wereldstad bijna alle soorten industrieën bezit: van een speelgoedautootje tot een mammoettanker. De haven van Osaka voert 20% van alle goederen van Japan uit. De directeur van de medicijnfabriek is de rijkste man van Japan.

In Takarazuka staat ons hotel en is een zwembad. Bij dit zwembad bevindt zich een zogenaamde " Space-Walk "; een grote ballon met een groot luchtbed er onder, waarop je kunt springen en duikelen totdat je op de stenen vloer ligt. De bediener van de " space-walk " heeft n.l. de lucht uit de ballon laten lopen, omdat niemand de toegangsprijs tot dit apparaat heeft betaald.

In het zwembad zelf moet al het japanse " natuurschoon " het ontgelden voor die grote jongens uit " Orlanda".

's Avonds gaan we naar het speelpark in Takarazuka. Hier zijn spookhuizen, (kurken) schiettenten, glijbanen door water enz. Enkel komen te laat in het hotel terug, omdat ze " verdwaald" zijn.

Zaterdag 31 juli.

W I J . K O M E N A A N

. en de heilige berg Fuji hult zich in nevelen voor de verkenneren van de westerse wereld, die na een inspannende reis--moe van de warmte en de vochtige atmosfeer--zich op de dertiende wereld-jamboree verheugen.

Het terrein waar ons jamboree-gebeuren zal plaatsvinden, blaakt op deze een en dertigste juli onder de gloeiende hitte van de oosterse zon.

Het entrée tot de voor ons nog onbekende hellingen van de zwijgende vulkaan is opgeluisterd met vele tientallen kleurrijke vlaggen en een geweldig bloemengazon, dat de deelnemers aan de dertiende wereld-jamboree een hartelijk welkom toeroept.

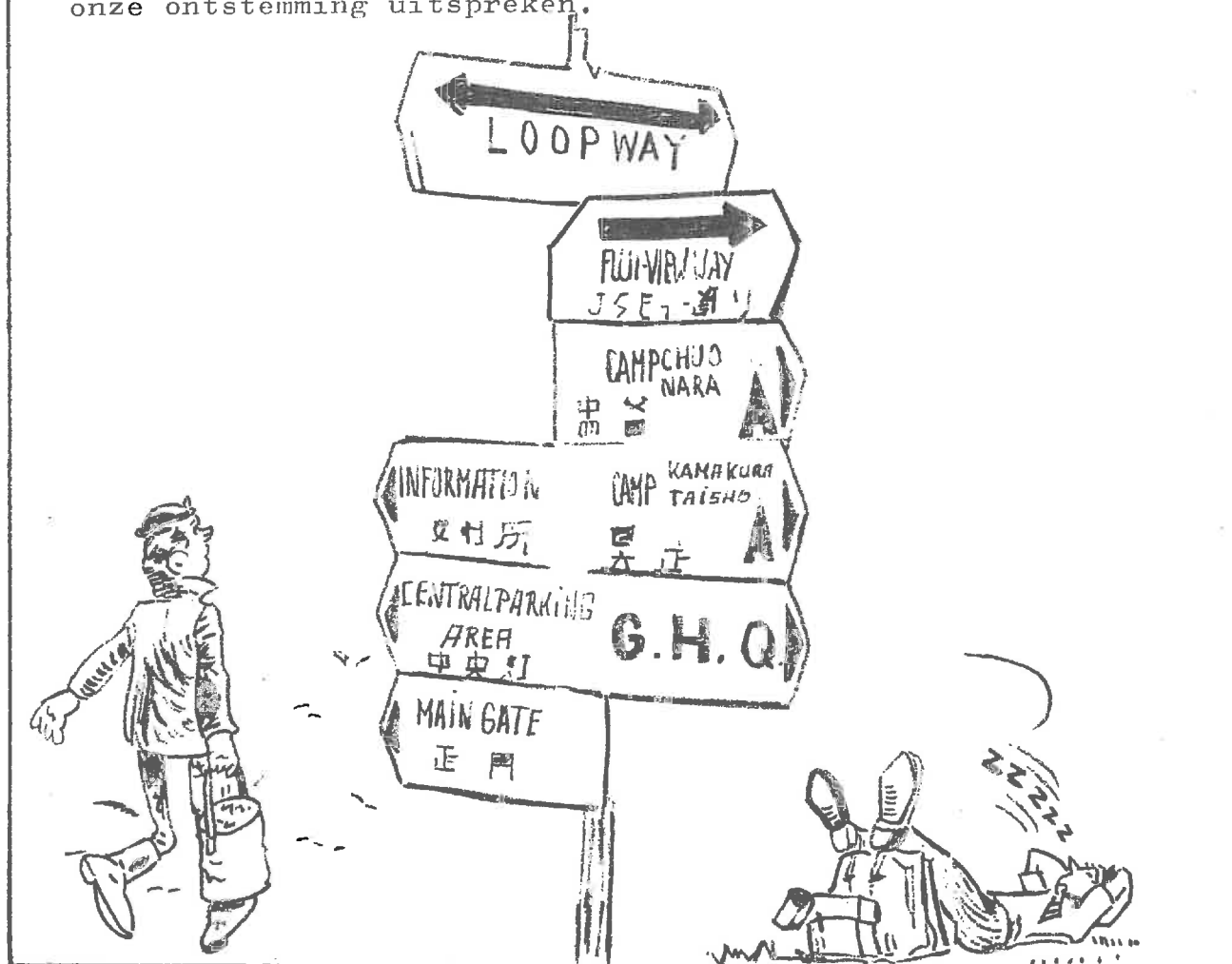
De bus voert ons over de 5 meter brede asfaltwegen naar de " grenspost " van het subkamp " Kamakura ".

Met een " Hol-Hol-Holland " kondigen wij onze komst aan, vol goede zin het Nederlandse kamp in de kortst mogelijke tijd te doen verrijzen.

In de Kamakura-periode is echter geen plaats voor de Hollanders uit het verre westen.

Aan de andere zijde van de weg bieden bijna twee eeuwen van het Nara-tijdvak ruimte aan 26 Nederlanders.

Een zeer beperkte ruimte met gaten, hopen en talrijke andere oneffenheden, waarover wij de " goden " van het subkamp Nara onze ontstemming uitspreken.

Na uren van onderhandelen, welke voor ons gevoel de duur van het Nara-tijdvak benaderen, strijken wij neer op een stukje grondgebied, dat voor de komende tien dagen het basiskamp van het Nederlandse Contingent zal zijn.

Hier zullen de tenten staan, hier zal de Nederlandse driekleur wapperen, hier zal de poort trots toegang bieden aan de honderden bezoekers van het Hollandse kamp, hier zullen 26 Nederlanders beleven, dat zij lid zijn van een internationale vereniging.

Vanaf hun basiskamp zullen zij over het immense jamboree-terrein uitzwerven om in de Engelse-, de Franse-, de Duitse- en de gebarentaal honderden contacten te leggen en tientallen vriendschappen te sluiten.

En vanaf hun basiskamp sluiten zij zich op maandag 2 augustus aan bij de duizenden, die langs het Nederlandse kamp trekken, op weg naar die indrukwekkende start in die werkelijk grootse ruimte van de arena, met tegen de achtergrond dat donkere bergmassief, waar mist en nevel in flarden langs schuiven.

Zingend, juichend, de spraakverwarring van Babylon negerend, maken 22.000 verkenners van 102 nationaliteiten de opening van deze dertiende wereld-jamboree tot een geweldige manifestatie.

- - - - -

V E R S C H I L L E N D E J A M B O R E E-activiteiten.

Op drie augustus is er dat grote spel, het Wide-Game. Alle jamboree-gangers ontvangen een kaart, waarop een aantal letters staan. In totaal zijn er zeven kaarten. Eén hang je om de hals. Samen vormen de letters het woord:

SO NA E YO TSU NE NI ,

wat "Weest Paraat" in het japans betekent. Om negen uur klinkt het startsein en iedereen moet nu proberen, d.m.v. schreeuwen en naar elkaar kijken een patrouille te vormen. (om de moeilijkheidsgraad op te voeren zijn alle kaarten van verschillende kleur.)

Na enkele uren is de internationale patrouille bijeen. Wij gaan naar het dichtstbijzijnde subkamp. Men controleert het woord, men maakt een foto, adressen worden uitgewisseld. Een ieder gaat weer terug naar zijn eigen kamp en bereidt zich op andere activiteiten voor.

Deze andere activiteiten zijn:

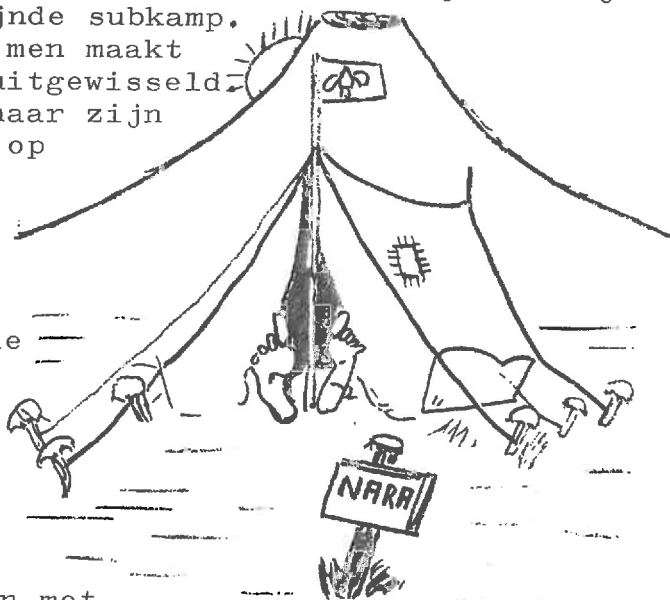
1. Cross-country.

Hierbij moet je een bepaalde route door moeilijk begaanbaar terrein zo snel mogelijk afleggen;

2. Oriëntering.

3. Boogschieten.

Hier mag je eerst inschieten met echte Yamaha-bogen. De pijlen zijn

erg mooi en per ongeluk schiet je dan wel eens over de schijf de bosjes in, om dan later de pijl weer op te halen. De meesten vinden het gek, dat ze reeds voor je opgehaald zijn. Na het inschieten komt het er echt op aan. Met een verkenner van een ander land moet je op blikjes schieten. Men telt de punten bij elkaar, waarna je op een van de vijf aanwezige schijven mag schieten.

4. Japans boogschieten.

5. Jungle trail.

Hier moet je proberen zonder kleerscheuren via autobanden, gespannen touwen, boomstammen enz. een hindernisbaan te lopen, te duikelen, te springen, te huppelen of te kruipen.

6. Vissen.

Dit gebeuren vindt plaats in een groot meer met een enorme hoeveelheid vis. Als je dan nog niets vangt!! De vis, die je aan de haak slaat moet je schoonmaken, bereiden en opeten.

7. Zwemmen.

8. Kanoën en roeien.

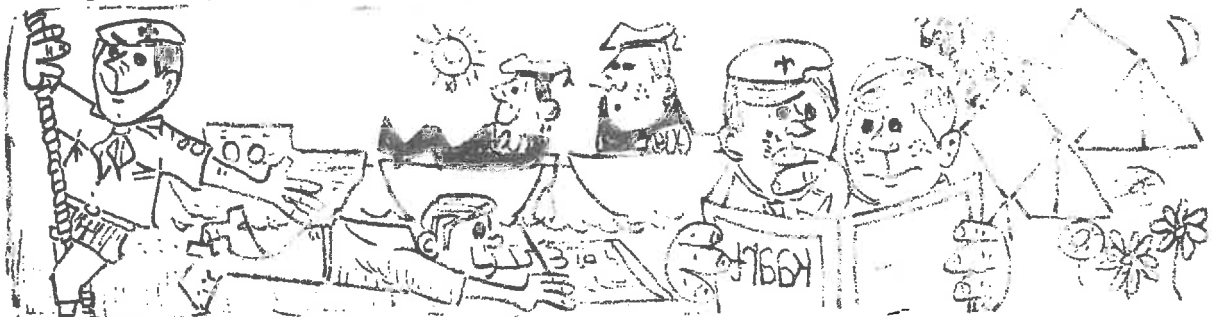
Deze activiteit met een zwemvest om het lijf.

9. Beklimming Mount Fuji.

Kosten 8000 Yen. Niet voor ons. In de plaats hiervan hebben wij de rondreis door Japan.

10. Natuur-Observatie.

Deze activiteit valt wat tegen. Per bus verlaat je het jamboree-terrein. Je bezoekt twee ondergrondse grotten. De temperatuur in deze grotten ligt beneden het vriespunt. Voor de show heeft men er enkele blokken ijs ingelegd, die tot grote pegels vervormd zijn, maar de afscheiding van de ijsblokken is duidelijk zichtbaar. Na de grotten een wandeling van een uur door een groot bos met mooie bomen en bloemen. Tenslotte bezoeken wij in ijltempo twee grote meren.

Op het Skill-O-Rama-terrein toont ieder land zijn inheemse specialiteiten, zoals: dasringen vervaardigen uit hout en leer, het slaan van riemen, zelfgemaakte vliegjes aan vishaakjes peuteren, indiaanse kralenkettingen en hoofdbanden. Wegens de slechte weersgesteldheid kan de Nederlandse Yakar-show geen doorgang vinden.

Judo-en kendodemonstraties en japanse volksdansen completeren het Skill-O-Rama programma, dat dagelijks tienduizenden bezoekers een boeiende ontspanning biedt.

A L G E M E N E G E B E U R T E N I S S E N
G E D U R E N D E D E J A M B O R E E .

Om aan specifieke Jamboree-artikelen, zoals dasringen, T-shirts, jamboree-plakkertjes, fietsvlaggen, theelepeltjes, asbakken, koor-den, knoopsgatinsignes, schoenen, sokken, ansichtkaarten enz. enz. te komen, zijn er op het jamboree-terrein verschillende "Trading-Posts". Hier kun je je--na enig duwen--van deze artikelen meester maken. Een van de grootste handelsproblemen is wel de taal. Als je om een ansichtkaart vraagt, komen ze met een fietsvlaggetje aandrigen. Maar na wat teken en schrijfwerk komt het toch voor elkaar.

Om te kunnen eten gaan elke morgen twee man van elke patrouille bij S.H.Q. fourageren.

Daar ontvangen zij:

cornflakes
melk
suiker
(te veel) eieren
brood
boter
tomaten
pompoenen
appels
bananen
ananas-sap
tomaten-sap
grapefruit-sap
enz.
enz.

chocolademelk
thee
ham
kaas
zalm
sandwiches
diverse soepen
hamburgers
ijs
sla
biefstuk
hot-dogs
spaghetti
rijst
kip

Het eten is zo overvloedig, dat er meestal wel wat naar de afvalkuil moet. Behalve de corn-flakes. Deze bewaren we trouw om de houtskoolkacheltjes op te stoken. Dat gaat sneller, dan met de aanmaakkooltjes. Je hebt vlugger een potje thee, en de rockontwikkeling van de corn-flakes moet je maar voor lief nemen.

In de voorkampen leerden we reeds met de houtskoolkacheltjes om te gaan, waar we nu veel voordeel van hebben.

Iedere dag van 13.00 uur tot 17.30 uur is de bezoektijd voor iedereen. Het Nederlandse kamp heeft voortdurend bezoek. We moeten van alles over Nederland vertellen. We geven demonstraties yakar-draaien en rope-spinning.

Twee patrouilles presteren het om twee charmante bezoeksters te strikken om het avondeten op een bijzonder begaafde manier voor hen klaar te maken. Alleen de patrouille Koala's en de leiding moeten maar een beetje aanploeteren met hun eten.

Onder etenstijd hebben we steeds een bordje " Closed " aan de poort hangen, omdat we anders ons voedsel met stukjes en beetjes naar binnen moeten werken.

Het jamboree-terrein heeft veel weg van een stad. Er zijn banen en postkantoren. De postkantoren verzetten op 3 augustus een heleboel werk, omdat op deze dag de jamboree-postzegels à 15 Yen verschijnen.

Om aan een eerste-dag-enveloppe met afstempeling te komen, moet je wel het hele terrein af.

Op het postkantoor koop je de postzegels, bij de Trading-Post haal je de enveloppen, in het subkamp Meiji kan je de postzegels laten afstempelen. Maar het is de moeite best waard, omdat de eerste-dag-enveloppen in waarde zullen stijgen.

Een van de meest opvallende gebeurtenissen is de ziekenwagen. Deze wagen rijdt bijna voortdurend om gewonden op te halen. In het Nederlandse kamp is er gelukkig niemand ziek of gewond geweest.

Alleen hopman Smit heeft de ambulance van binnen mogen bekijken. Hij brak een middenvoetsbeentje, doordat hij in z'n haast een steen over het hoofd zag.

Wil je je 's morgens een beetje behoorlijk wassen, dan moet je al om vijf uur de slaapzak uit.

Omdat de douches en kranen in het begin te overvloedig werden gebruikt (er was 100 liter water per persoon per dag beschikbaar) heeft men besloten nog slechts één rij van de vier rijen douches te laten gebruiken en dan alleen nog maar van 5.00 uur tot 5.30 uur 's morgens.

Ook staan we wel eens met vijf man om één kraan onze tanden te poetsen.

De toiletten (ze worden rustkamer genoemd) zijn in een grote legertent ondergebracht, waar twee soorten bakken staan:

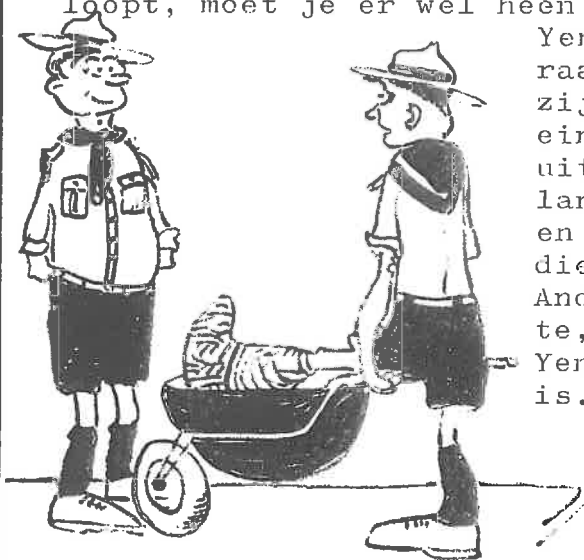
de toiletten " Western Style", en die voor de Japanners, die gewend zijn direct boven de grond te zitten.

De toiletten worden goed schoon gehouden en iedere dag van grote hoeveelheden lysol voorzien.

De frisdranktentjes doen gouden zaken. Ze bezitten een soort magische aantrekkingskracht, want iedere keer als je er langs loopt, móet je er wel heen om zo'n blikje cola of sinas à 50

Yen te kopen, en eventueel een voorraad in te slaan. De mensen van de cola zijn bijzonder sympathiek. Als je een eind moet lopen om aan een van de vele uitnodigingen te voldoen, dan ga je langs de weg staan met de duim omhoog en er rijdt altijd wel een cola-wagen, die je meeneemt.

Anders moet je eerst naar een bus-halte, om dan op de bus te wachten en 30 Yen neer te tellen, wat nu niet nodig is.

I N T E R N A T I O N A L E C O N T A C T E N .

Het belangrijkste element van de jamboree is uiteraard het internationaal contact. De mogelijkheden daartoe liggen eenvoudigweg voor het opscheppen. Vele van die mogelijkheden zullen ongetwijfeld onbenut gebleven zijn, van vele andere kansen hebben we wel geprofiteerd.

Zo waren er de maaltijden, die velen van ons genoten bij andere troepen: kangeroestaarten-soep bij de Australiërs of bamboe bij de Japanners of de normale gerechten, waarvoor wijzelf de ingrediënten ook in de fouragetent hebben. Want uiteindelijk gaat het niet om wát er gegeten wordt, maar om het gesprek aan tafel. Het uitwisselen van gegevens over je eigen land en je eigen troep. Oor en oog hebben we voor de grote en kleine problemen van de ander en ontdekken, dat je veel van die problemen gemeen hebt.

Zo is er de voetbalwedstrijd tussen een troep van de Far east Council van de B.S.A. en onze troep. En ook daar gaat het niet om het voetballen, maar om de plezierige contacten, die er uit voortkomen en er aan voorafgingen. En dat het niet om de knikkers gaat is maar goed ook, want al hebben we een bekwame scheidsrechter in de persoon van Akira Fujiwara, een kenner van Ajax en Feijenoord, het voetbalspel wordt er niets beter op. Je kunt je nu eenmaal een beter veld voorstellen, dan een stukje van de arena en idealere spelers dan 11 Amerikanen, die nauwelijks ooit gevoetbald hebben en 11 Nederlanders, die het er al niet beter afbrengen. Maar plezierig is het allemaal wel. Dan is er het ruilen van de insignes, ongetwijfeld de populairste activiteit op de jamboree. De hele dag door, 's avonds verzameld rondom de schaarse lichtpunten, gaan koffertjes, dozen en zakjes open en verwisselen insignes, uniformstukken en souvenirs van eigenaar. Met het ruilen van zo'n simpel insigne wordt menige vriendschap geboren, een gesprek volgt op de ruil een uitnodiging om te komen eten of het kampvuur bij te wonen en in vele gevallen een jarenlange correspondentie.

Dan zijner de kampvuren, grote en kleine. Schitterende evenementen, het ene ogenblik een oase van rust, het andere ogenblik een plaats van zang, dans en toneel. Indianendansen, Japanse volksliedjes, community-singing, spinning-ropes en yakars. Na afloop van het kampvuur worden jamboree-ervaringen met elkaar uitgewisseld.

Van die vele mogelijkheden tot contact, tenslotte de godsdienstvieringen. Zestien verschillende diensten geven de kans om kennis te maken met de grote wereldgodsdiensten en met de kleinere Japanse sekten.

Enkelen van ons bezoeken zo'n kleine sekte en zijn bij hun godsdienst-oefening als enige niet-Japanners aanwezig. Onze belangstelling belonen zij met het geven van informatie over hun godsdienst, het uitwisselen van adressen en het maken van vele foto's, waar wij te midden van de groep Japanners opstaan.

Een gezamenlijke dronk besluit het contact, voortgekomen uit het loutere bezoek aan een godsdienstoefening.

T Y P H O O N

S T O R M R E G E N M O D D E R

Dit is het trieste resultaat van typhoon nr. 19. Het begint allemaal op woensdagavond 4 augustus. Na een stormachtige dag begint het hard te hozen. De "Japanese Night" is afgelast. Omdat we verder toch niets kunnen doen, gaan we naar bed. Midden in de nacht komen we eruit, omdat de tenten onderlopen. De leiding is keihard aan het geulen graven om zoveel mogelijk water goed te kunnen afvoeren. In de vroege morgenuren van donderdag 5 augustus maken wij de schade op. De fouragetent en enkele patrouilletenten ondergelopen, keukenzeilen staan op instorten. Een paar uur later storten deze in. Als we over het jamboree-terrein lopen, zien we, dat wij er vrij gunstig afgekomen zijn. In de meeste kampen staat de hele boel blank. Later in de ochtend komen militairen te hulp om geulen te graven. Onze houtskoolkacheltjes zijn onbruikbaar. Bij de Amerikanen, achter ons, koken wij ons potje. 's Middags weer slapen, omdat we niets anders kunnen doen. Als we tegen zes uur wakker worden, zien we, dat ook ons kamp in één grote plas is veranderd. We horen, dat de helft van de jamboreegangsters geëvacueerd zal worden. De grote rioolbuis, die bij ons kamp onder de weg doorloopt kan de watermassa's niet meer verwerken. Bij de weg staat het water een halve meter hoog. De asfaltweg naar het S.H.Q. is totaal weggeslagen. Bij de toiletten is het een groot modderbad en de helft van het zeil is

weggeslagen. Van de douches staat helemaal niets meer overeind. Van de heuvel loopt een grote stroom water precies tussen twee tenten door tot midden in ons kamp. Wij halen de souvenirstent leeg, zodat ook daar geslapen kan worden.

Op vrijdagmorgen 6 augustus komt er een eind aan ons gevecht tegen wind, storm en regen. 's Nachts wordt nog windkracht 15 gemeten, zodat alles wat een beetje wankel staat of niet goed vast ziet nu wel ter aarde stort. Vrijwel alle poorten zijn omgewaaid, behalve de nederlandse poort.

Na een geïmproviseerd ontbijt horen wij, dat ook wij vandaag zullen evacueren. Onze Japanse burens lopen al tot hun middel in het water. We moeten alle bagage meenemen, maar de souvenirs achterlaten. Hopman Smit en Vaandrig Corsten blijven in het kamp. Ron Reynders en Gerrit Visser houden hen gezelschap.

Om twee uur 's middags moeten we "tegen de stroom in" naar het S.H.Q. Na een uur wachten in modder en regen, vernemen we, dat de bus niet tegen de berg op kan komen. Wij weer naar beneden. Na een tocht met kletsnatte plunjezakken " stroomafwaarts " komen we weer, waar we begonnen waren, ons eigen kamp, alleen een beetje veel natter.

Eenmaal beneden horen we, dat we naar het postkantoor moeten, zo'n 800 meter verderop.

Daar aangekomen, staan de bussen klaar en ook wij kunnen vrij snel instappen. Na een rit van een uur arriveren we bij een High-School in Fujinomija-City. Hier zullen we de nacht doorbrengen.

Als we uitstappen zien we iets, dat we een paar dagen niet gezien hebben nl.....DE ZON.

Onze schoenen moeten we uittrekken, onze voeten in emmers water wassen.

Meisjesscholieren voorzien ons van groene thee.

Na wat heen en weer gepraat deelt men ons mee, dat wij op de tribune van de sporthal zullen slapen.

Alle natte troep hangen wij uit, enkelen gelukt het een douche te bemachtigen.

De maaltijd bestaat uit noodrantsoenen van het leger en rijstballen, aangeboden door de gouverneur.

Om tien uur gaat voor zo'n 1000 man het licht van de " slaapzaal " uit.

Wanneer wij op zaterdagmorgen 7 augustus ontwaken, voeren legertrucs ons ontbijt aan. De dekens van het Rode Kruis leveren wij weer in. Wij horen, dat het op de Asagiri Heights weer droog is. Er is dus een kans, dat we vandaag nog naar de jamboree teruggaan.

Een fanatieke vaandrig stelt voor een partijtje voetbal te spelen, dat zich spoedig tot een internationale gebeurtenis ontwikkelt.

Ongeveer achthonderd meisjes van de school gaan volksdansen.

Ze dansen o.a. de Ploem-Ploem- Jenka, zodat wij vrolijk meehuppelen. Een dikke Amerikaan stuurt ons van het veld af.

Even later mogen we met de meisjes meedansen, waarvan zo goed als iedereen gebruik maakt. Na het dansen houden de meesten een " penfriend " aan over.

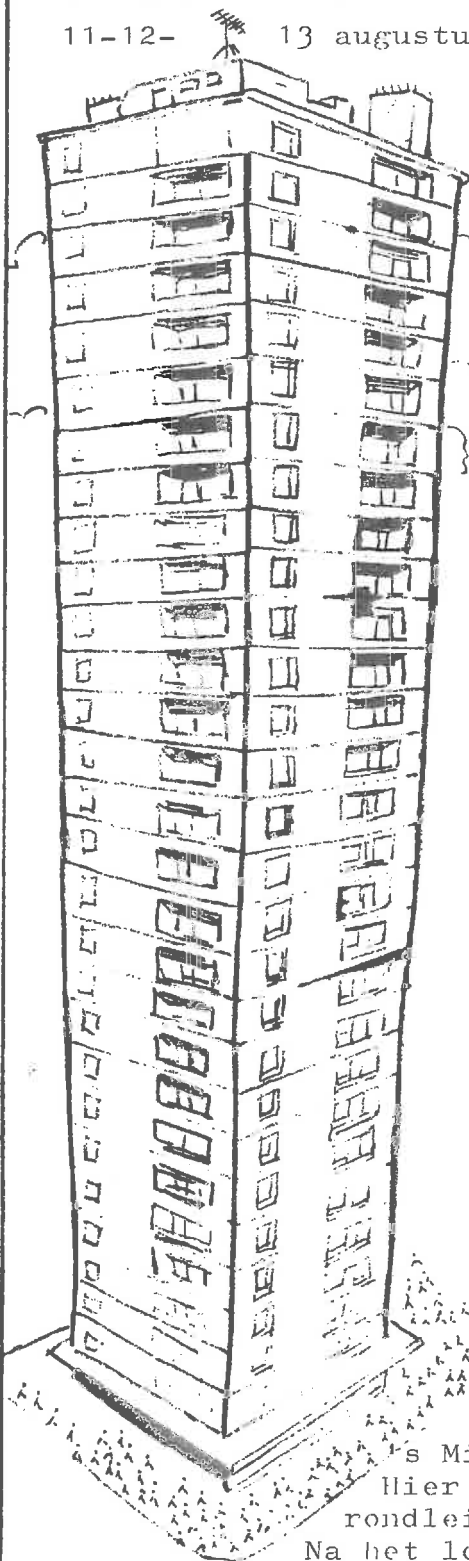
Er komt bericht, dat wij naar het kampterrein terugkeren.

Om vier vertrekken we. Als wij het jamboreeterrein naderen wordt het steeds bewolkter en bij het kamp begint het weer te regenen. Het ziet er allemaal triest uit.

Tot onze vreugde zien we, dat onze tenten weer droog zijn en de keukens weer overeind staan. De Jamboree is er weer.....!!!

11-12-13 augustus.

De dag na de enorme sluitingsceremonie staan we redde om vijf uur op om alle bagage in te pakken, tenten en keukens af te breken en de tadels en banken te verbranden. De vrachtwagen komt om acht uur. Alles en iedereen moet dan gereed zijn. De vrachtwagen heeft twee uur verfraging en komt tegelijk met onze bus aan. Wij laden de bagage in en nemen van iedereen afscheid. Wij bedanken onze Japanse gastheren voor de bijzonder fijne en sympathieke manier, waarop zij gedurende de jamboree voor ons gezorgd hebben.

Na drie uur rijden komen wij in Tokyo aan. De laatste dagen van onze reis zullen we weer in de Hokke-Club-Imu verblijven. Onderweg vertelt Fujiwara, dat de typhoon "olive" de hevigste is geweest sinds de oorlog. Nou, dan heb je thuis weer wat bijzonders te vertellen.

's Avonds gaan we nog even in kimono de straat en kopen de laatste souvenirs.

Wij nemen afscheid van onze reis leider, Fujiwara. De contingentsleider, hopman Vermeulen, richt namens het gehele contingent een woord van dank tot Fujiwara. We hadden enorm veel steun van hem en hoewel we toch niet van die eenvoudige eisen stelden, kreeg Fujiwara het steeds voor elkaar het ons zo gemakkelijk mogelijk te maken. Als dank hiervoor ontving hij het dankbaarheidsinsigne en enkele andere geschenkjes.

Op 12 augustus zijn we 's morgens vrij.

's Middags gaan we naar de Sony-fabrieken.

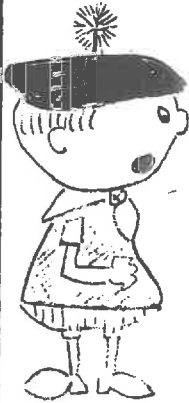
Hier hebben we, na een kopje groene thee, een rondleiding door de cassette-recorder-afdeling.

Na het lopende-bandwerk gaan we naar een toonzaal waar we mogen spelen met kleurenvideo-recorders, microfoons zonder draad, televisie op/met afstandbediening, walkie-talkies en andere bijzonder technische snuffjes van Sony.

Na Sony mag iedereen rondwalen in Ginza, het wereldberoemde winkelcentrum van Tokyo. Hier worden we overdonderd door de vele lichtreclames, die naar alle kanten ronddraaien.

Op 13 augustus vertrekken we 's morgens om zeven uur naar het vliegveld Haneda, vanwaar we de terugreis naar Holland aanvaarden. Iedereen kan er rustig over nadenken, hoe hij alle verhalen, ervaringen en gedachten thuis zal vertellen.

We hadden een fantastische tijd. SAYONARA (tot ziens)!!!

A R E N A S H O W

21

Met zijn 20.000-en kijken hoe een land zijn best doet een goede indruk van dat land te geven. Het is indrukwekkend te zien met wat voor een precisie de Australiers de boomerangs de mist ingooien en hem dan nog weer opvangen ook.

De chinezen hebben een slangendans met ontzettend veel vuurwerk. Dit klinkt in die grote arena indrukwekkend. De Philippijnen zingen enkele liederen in hun landstaal. Frankrijk vergeet de taal-barrière en overschrijdt de tijds limiet van 7 minuten, zodat dit optreden een flop is.

Enorm in de smaak valt de show van een zeer klein contingent, Holland genaamd. Na een goed geslaagde dans en het vertonen van dia's, slaat het uitdelen van Hollandse kaasjes alle records. Helaas gaat de presentatie van de overige nummers letterlijk de mist in.

D E R E I S T E R U G

A f s c h e i d v a n d e H o k k e - C l u b - I n n , afscheid van Tokyo en....afscheid van Japan, al duurt dat wat langer, dan we ons hadden voorgesteld, omdat één onzer medepassagiers zijn paspoort tussen zijn bagage in de buik van het vliegtuig heeft zitten.

De terugreis begint, het licht tegemoet, richting Singapore en Bombay.

Even voor Bombay een luchtzak: witte gezichten, vreemd gevoel in de maag, airsickness bags. De laatste dollars voor een indische dolk met schede en nog een enkeling voor een souvenir tje uit Athene, laatste stopplaats voor Brussel: een modern vliegveld, rustig, goed geoutilleerd in een slapende, oude stad.

Het Laatste stuk, geen slaap meer, spullen gereed maken, nog een gesprekje met fransen, luxemburgers of amerikanen.

En dan de landing: 't is koud in Brussel en donker en stil.

Half vier. Nog geen ouders om je te verwelkomen, een leeg vliegveld.

De reis is ten einde en je kunt dat even goed op je laten inwerken.

- - - - -

R E U N I

F o t o ' sfilms....en dia's tot de honden er geen brood meer van lusten.

Lange lijsten met nabestellingen en weinig slaap is het resultaat van de reuni van het jamboree-contingent op 6 en 7 november 1971 te Lunteren.

Van 's middags een uur of drie tot 's nachts een uur of twee, met enkele onderbrekingen kijken we naar foto's, films en dia's. Vier uur film, ± 1500 dia's, en zo'n 500 foto's.

Wij maken een keuze voor de ouders, die op zondag zullen komen.

Vóór elf uur maken wij alles klaar voor de komst van de ouders. Na de koffie eerst de dia's. Na de gezamenlijke broodmaaltijd een film.

Tegen twee uur is alles afgelopen. Het officiële contingent was voor het laatst bijeen!!!!

Jan van Aubel	Eburonenweg 31 a	Maastricht.
Richard Beelen	Baerbergen 46	Hilversum.
Gerard Blacquiére	Klispad 14	Arnhem.
Hans Boom	Laat 207	Alkmaar.
Henk Jan Derksen	Van Vollen- hovenpark 34	Driebergen.
Jos Duffhues	Heuvelstraat12	Wijchen.
Hans van den Ham	Hakfoortlaan12	Arnhem.
Kees van Heel	Bernard- Zweerslaan 3	Voorschoten.
Pieter Heinen	Achterlose- weg 38	Wijchen.
Henk Hylkema	Prinsesse- laan 29	Ede.
Coen Huybers	Rijksstraat- weg 31	Ubbergen.
Dick Luijendijk	Westhoven- plein 84	Den Haag.
Geert Mommersteeg	Smaragdstr. 14	Breda.
Harry Peters	Burchtstr. 21	Wijchen.
Ron Reynders	Oude Amers- foortseweg 309	Hilversum.
Lou Spijker	Wip 3	Maassluis.
Hans Verbruggen	Jh. van Sij- pestijnlaan 45	Nieuw- Loosdrecht.
Jaap Verloop	Veurseweg 153	Voorschoten.
Gerrit Visser	Amelandlaan 52	Heerenveen.
Richard Wetsema	Burg.Venemastr.20	Winschoten.
Henk van der Zijden	Malakkastraat 27	Den Haag.
Vaandrig Blaauw	Elspeterweg 36	Vaassen.
Vaandrig Corsten	Laan van Mecklenburg 14	Breda.
Vaandrig Van Haarst	Warmelolaan 19	Arnhem.
Hopman Smit	Spiegelenburglaan 23	Aerdenhout.
Hopman Vermeulen	Kraaienlaan 80 a	Den Haag.